

PICS DE COLLROIG I XEMENEIES

Alta Cerdanya

Per la vall de Fontviva

Distància	20,5 km
Desnivell acumulat	1839 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	1 d'agost de 2009
Cartografia	Ed. Alpina. Cerdanya (1:40000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=477715

La llarga carena que conforma el massís del Carlit va des del Pic de les Toses fins al Fals Carlit. S'hi encasta perpendicularment per ponent la serra de les Xemeneies que te dos punts culminants: el Pic de les Xemeneies i, separat per un coll molt profund, el Pic de la Serra de les Xemeneies. A migdia d'aquest hi han els de Collroig. El seu nom els hi ve del color del terreny que, com a d'altres indrets dels Pirineus (Pica Roja, Pic Roi,...), és degut al contacte de l'esquist amb el granit.

La forma més fàcil d'accedir-hi és per llevant, via el Coll dels Andorrans pel Pic de la Serra de les Xemeneies o pel Desert del Carlit per anar als Pics de Collroig. Jo hi trobo dos inconvenients: En el primer cas la massificació al sector dels estanys a llevant del Carlit. I en el segon la travessa del Desert és, a l'estiu, paisatgísticament poc atractiva.

Havia intentat pujar als Pics de Collroig a l'hivern i em vaig conformar solament amb l'oriental doncs de l'occidental me'n va fer desistir una gran placa de vent. Vaig pensar que ho intentaria a l'estiu, per la banda de Fontviva. Per aquest costat no hi ha camins definits, el paisatge agrest i la solitud quasi garantida. El recorregut per la carena, aèria però fàcil, dóna una perspectiva immillorable dels cimals i valls de la zona. Tot plegat fa la sensació de trobar-se en un ambient sever d'alta muntanya.

La ruta que proposo no és fàcil: tant per la llargària (vint quilòmetres) com pel desnivell que acumula (més de 2.000 metres). Tampoc és còmode doncs cal travessar tarteres de fort pendent i material descompost on cal extremar la precaució (sobretot sota el Coll dels Andorrans). Es pot escurçar força retornant pel Bac de Collroig, però ens perdrem la bonica Coma dels Forats. O allargar-la fent la Pica del Carlit. En solitari, desconeixent la cresta de migdia des del coll dels Andorrans, vaig preferir no aventurar-m'hi. Reconec que pot resultar una opció atractiva que arrodoneix l'itinerari. Una altra alternativa és crestejar per la Serra de les Xemeneies amb un itinerari molt més aeri, exposat i roca poc sòlida.

A la imatge l'elegant piràmide cimera del Pic occidental de Collroig des de l'oriental.

Accés. A Porté, per la N-320 en direcció al Coll de Pimorent, ens desviem a mà dreta per una carretera que indica el Massís del Carlit. Passem pel costat del quarter dels bombers i, per la part baixa del poble, anem seguint els rètols que ens

menen als llacs. Passades les darreres cases una barrera i una taquilla (cal pagar 1,5 €) dóna accés a una pista asfaltada que mena a l'estany del Passet. Continuem fins al final de la pista on hi ha una àmplia zona d'aparcament, just al punt on antigament sortia el telefèric industrial de Lanós.

Aparcament del Passet (1.727 m). Per un pontarró de fusta creuem el Rec de Lanós i prenem una pista. Senyals de pintura grocs i rètol indicant el Camí dels Enginyers o camí de Lanós per Comajoan (dóna 4h 30' per Lanós) que marxa pel marge esquerre del riu. Aviat abandonem la pista per un corriol a mà esquerra (rètol) que s'enfila vers sol ixent entre pins i bedolls. Travessem una artiga i diversos rierols (onze en comptarem fins a la cabana). Camí ben fressat i condicionat, amb contraforts de pedra seca. Pendent suau. Després anem virant a gregal (N.E.). En un pradell deixem a mà esquerra el camí que mena a l'estany de Fontviva i guanyem alçària fent llaçades. A mestral albirem el pic i l'estany de Fontviva. A gregal la serra de les Xemeneies i a xaloc els pics de Collroig. El camí gira a nord. Abastem una cabana.

Cabana (2.051 m, 1h 20'). Àmplia, neta i ben condicionada, disposa de dues estances amb llar de foc. Sense mobiliari. Travessem una petita tartera i a mà dreta, senyalitzat per una fita, surt un corriol que s'enfila vers xaloc (S.E.). El seguim. Fort pendent. Rebutgem un corriol a mà dreta senyalitzat per una gran taca vermella en una pedra. Ens anem endinsant al Bac de Collroig. Abandonem el corriol, cada cop menys fressat que, vers sol ixent, continua cap als estanys de les Xemeneies. Marxem sense camí definit vers xaloc en direcció a l'evident Coll Roig que s'alça en aquella direcció. Senyals de pintura vermells, algunes fites escadusseres i indicis de corriol discontinus. Abastem la base de la tartera. Al bell mig una prominència rocallosa. La deixem a l'esquerra i enfilem fent llaçades per terreny descompost. Respecte del coll, ens decantem decididament a la dreta per assolit directament el cim occidental.

Abastem la carena i la seguim a mà esquerra fins als peus de la piràmide cimera, on ens hi enfilem per blocs rocallosos força inestables. En algun punt caldrà ajudar-nos amb les mans.

Pic occidental de Collroig (2.833 m, 3h 20'). Coronat per una creu de fusta. Bona perspectiva de la zona, Baixa i Alta Cerdanya (especialment de la vall de Fontviva i la Bullosa), també de les muntanyes andorranes i de l'Arièja. Vers el nord li fa ombra el Carlit.

Davalleu vers gregal per un corriol ben fressat que, en fort pendent, segueix la línia carenera fins al coll i en la mateixa direcció, sempre propers a la carena, ara per pendent moderat, ens enfilem al cim oriental.

Pic oriental de Collroig (2.804 m, 3h 40'). Turó arrodonit coronat per un apilament de pedres com una gran fita. Contrasta amb l'elegància de l'alterosa piràmide cimera del seu veí occidental. Continuem per camí fàcil arran de carena, encara vers gregal, seguint indicis de corriol, pel costat de llevant on els pendents són suaus, contraposats als rostos i fins i tot agrestes espadats del de ponent. Pugem i baixem per salvar la successió de turons fins que després d'un colletó enfilem un ampli lloc (Solana Carnissera) herbós, en superar-lo girem 90° a mestral(1), deixant a mà dreta el turó arrodonit del Pic de la Solana Carnissera i ens enfilem a un promontori rocallós coronat per una fita.

Pic de la Serra de les Xemeneies (2.879 m, 4h 20'). Vers mestral tenim el coll del mateix nom i darrere s'alça el Pic de les Xemeneies (que no cal confondre amb el que estem) amb la resta d'aquesta agresta serra. Als seus peus s'obre la bonica coma dels Forats, clivellada d'estanyols amb el llac de Lanós sota els cim del Coma d'Or i el Puigpedrós, com a teló de fons. A gregal el Coll dels Andorrans, la cresta de migdia i la Pica del Carlit. Vers migdia el pic acaba abruptament sobre el Bac de

Collroig. Des del cim podem albirar perfectament el recorregut que hem fet fins aquí: La Vall de Fontviva, el Bac de Collroig sota els estanys de les Xemeneies, els cims occidental o oriental i la carena. També bona part del que ens resta per la Coma dels Forats.

Davallem en direcció al Coll dels Andorrans, sense camí fressat, cercant els millors passos entremig de terreny descompost. Blocs inestables d'esquist ens fan extremar les precaucions. Baixem en diagonal descrivint un semicercle en sentit antihorari, tot esquivant els pendents més compromesos sota el cim i passant per sota el coll. Continuem així durant una hora de penosa baixada fins a l'estany que hi ha just als peus del coll de la Serra de les Xemeneies.

Estany (2.502 m, 5h 20'). Una estranya solitud o frisança envaeix al caminant: al fons d'una coma rocallosa, envoltat d'agrestes parets. Marxem del costat de l'estany, sense camí definit vers el nord. Deixem a mà esquerra una sèrie d'estanyols i abastem un llom darrera el que trobem l'estany gran dels Forats. Per aquest llom, ben fresat i amb senyals de puntura blancs, hi discorre el camí que de Lanós mena al Carlit. El prenem a mà esquerra tot seguint el Rec dels Forats, que desapareix durant una estona per reaparèixer més endavant. Passem per sota la cabana-refugi Guimbarda(2) on abastem el GR i el seguim a l'esquerra. Després el deixem per una pista (que més endavant esdevé corriol) a mà esquerra fins al refugi.

Refugi dels Enginyers (2.147 m 6h 30'). Construït de bell nou per EDF (Électricité de France) al costat d'un altre quines runes encara podem veure. Lliure i en bon estat: 12 places amb lliteres, matalassos i taula.

A partir del refugi solament ens cal seguir vers migdia i fins el Passet, el còmode i fressat camí que hem abandonat a l'anada. Retrobem la cabana (7h 45') i el punt de partida (8h 20').

- (1) Des d'aquest punt podem escurçar l'itinerari tot retronant al Bac de Collroig. Ens caldrà baixar per un terreny força descompost i pendís. Menys però que el que trobarem sota el Coll dels Andorrans.
- (2) El 2009 en estat ruïnós.